

„Til Fortsættelse af Arbejder paa Kronborg Slot 18,000 Rbd. extraord.

Til Indretning af Gottorp Slot til Caserne, til Indretning af en Caserne i Eckernförde, og muligvis til Opførelse af en Caserne i Altona 100,000 — —

Til Udvidelse af Casernen i Næstved 16,000 — —

$\frac{3}{5}$ af 134,000 Rbd. extraord.

vedtoges eenstemmigt med 79 Stemmer.

5) (Bet. 42.) 16. Krigsministerens Forslag, tiltraadt af Udvalget:

Summen forhøies med $\frac{3}{5}$ af 50 Rbd. ord., Godtgjørelse til den tjenstgjørende Major.

vedtoges eenstemmigt med 83 Stemmer.

6) (Bet. 43.) 17. Krigsministerens Forslag, tiltraadt af Udvalget:

Summen forhøies med $\frac{3}{5}$ af 30 Rbd. ord., til Garnisonsbibliotheket for Underklasserne i Fredericia.

vedtoges eenstemmigt med 79 Stemmer.

Derefter sættes under Forhandling det Afsnit af S. 23, der findes under Nr. 19, hvor til horte, hvad der i Betænkningen er anført under Nr. 42, og Udvalgets Forslag under Nr. 38.

Ordføreren: Der er i Finantslovsforslaget forlangt 56,000 Rbd. til Bortgiftelse af Byttesager fra den sidste Krig, men de Oplysninger, Udvalget har modtaget om denne Sag, ere ikke saa fuldstændige, at Udvalget har kunnet danne sig en fuldkommen bestemt Mening, om det virkelig er Statens Pligt at betale denne Sum, og fremdeles har man heller ikke faaet nøjagtige Oplysninger med Hensyn til Anvendelsen af den, navnlig synes det at være uvist, om det er Invalidesondet eller Invaliderne, der skulle have disse Penge. Udvalget har derfor meent, at det var rigtigere at faae denne Sag afgjort ved særlig Lov end igjennem Finantsloven.

Krigsministeren: Jeg tør maaffee tilbagefalde i det ærede Things Grundring, at Rigsdagen allerede i 1850 har bevilget 60,000 Rbd. til de Udbetalinger, hvorom der her er Spørgsmaal, og der er altsaa hengaaet et længere Tidsrum, uden at Sagen er bragt til Ende, og uden at der er fremkommet nogen Udtalelse mod Sagens Afgjørelse paa den

Maade. Det vilde derfor vistnok nu gjøre et uheldigt Indtryk paa Befolkningen, om Sagens endelige Afgjørelse fremdeles skulde henstaae, og jeg troer heller ikke, at det er fornødent, at der forelægges et Lovudkast i den omhandlede Retning; thi et saadant Lovudkast maatte i alt Væsentligt slutte sig til de allerede foreløbig vedtagne Regler for Bytte-Deelingen, hvis man ikke vilde gaae ind paa Undersøgelser, der maaffee kunde føre til, at en saadan Lov blev meget vanskelig eller endog umulig at gennemføre. Det forekommer mig derfor, at Rigsdagen skulde gaae ind paa at bevilge de forlangte 56,000 Rbd., saavel med Hensyn til den lange Tid, der allerede er hengaaet, som ogsaa til de Vanskeligheder, der vilde være forbundne med at bringe denne Sag frem ved et særligt Lovudkast. Dette er jo forøvrigt et Spørgsmaal, som jeg ganske maa henstille til den ærede Rigsdags Afgjørelse, men det forekommer mig at være meget væsentligt, at man allerede tidligere har bevilget et større Beløb end det, der nu forlanges.

Ordføreren: Ja, jeg for min Deel skulde gjerne gaae ind paa gjennem Finantsloven at votere denne Sum, men paa Udvalgets Vegne maa jeg som dets Formenting fastholde, at denne Sag bør ordnes ved særlig Lov.